

The Context of Poverty in Sangam Literature: Structure, Social Hierarchy, and Economic Analysis against the Backdrop of the Formation of the Landowning Society

Dr. R. Vanitha*,

Assistant Professor, Tamil Department Queens Arts and Science College for Women Punalkulam, Pudukkottai, Mobile: 99948 55224

Email: natchathravani@gmail.com

Abstract:

The vast corpus of Sangam literature, particularly the Purathinai (External Affairs) poems, profoundly documents the economic crises and the severe conditions of poverty prevalent in ancient Tamil society. This paper analyzes how poverty became structurally entrenched among marginalized populations during the Sangam era transition from a tribal (clan-based) existence to a landowning economy.

The rise of a private property system centered on land created clear socioeconomic disparities—the 'haves and have-nots'—among formerly protected artists who lost traditional clan support (such as the Bards/Pāṇar and Kūttar/dancers) and the burgeoning number of landless farmers.

Against this backdrop, the comparative significance of the sources of poverty—both natural factors such as land issues and scarcity of water resources, and political factors like dependence on the state (or rulers)—is explored through the Sangam poems. Emotional and powerful portrayals found in the literary evidence, such as themes of 'dry breast milk' (or 'udders incapable of yielding milk') and 'the scene of the uncooked kitchen,' are subjected to critical analysis, illustrating the sociological and economic significance of the various dimensions of poverty.

This study establishes that poverty was not a random or isolated occurrence; rather, it was a structural problem resulting from fundamental social change, perpetuated by occupational stigma, dependence on the state, and the attendant burden of taxation. The analytical evidence derived from this study indicates that rigid social hierarchies were the primary cause for the persistence and permanence of poverty throughout the era.

Keywords: Poverty, Poet (Pulavar), Bard (Paṇar), Clan/Tribe, Land Ownership, Hunger (Pasipiṇi), Patron/Benefactor (Vaḷḷal), Sangam Literature, Social Hierarchy, Structural Inequality.

References:

1. Anbuselvan, T. *Pandaiya Tamilarin Arasiyal Amaippu Sinthanaigal* [Ancient Tamils' Political Organizational Thoughts]. Bharathi Puthagalayam, 2010.
2. Bharathi, Baktavatchala. *Manudaviyal Kotpadugal* [Anthropological Theories]. Adaiyalam Publications, 2005.
3. Jayaseelan, K. "The Marginal Status of People as Shown in Sangam Literature." *International Research Journal of Tamil*, 2022, pp. 91-97.
4. Jothi Rani, K.A. *Tamil Ilakkiyangalil Samuthaya Adaiyaalam* [Social Identity in Tamil Literature]. Kavya Pathippagam, 2004.
5. Mathaiyan, P. *Tamil Cheviyal Ilakkiyangal Kalamum Karuthum* [Tamil Classical Literatures: Time and Thoughts]. New Century Book House, 2008.
6. Parimelazhagar, commentator. *Thirukkural*. By Thiruvalluvar. Narmadha Pathippagam, n.d.
7. Subburettiyar, N. *Vazhviyar Kalanjiam* [Encyclopedia of Life], vol. 2. Tamil University, 1986.
8. Subramanian, S. V. *Sangam Ilakkiya Moolam Muluvathum* [Complete Original Texts of Sangam Literature]. Manivasagar Pathippagam, 2008.
9. ---, editor. *Perumpanatruppadai*. Manivasagar Pathippagam, n.d.
10. ---, editor. *Purananooru*. By Auvaiyar. Manivasagar Pathippagam, n.d.
11. ---, editor. *Sirupanatruppadai*. Manivasagar Pathippagam, n.d.
12. ---, editor. *Tholkappiyam*. By Tholkappiyar. Manivasagar Pathippagam, n.d.
13. Thomson, George. *Podumai Veliyeedu* [Common Release]. Tamil University, n.d.

Author Contribution Statement: NIL. **Author Acknowledgement:** NIL. **Author Declaration:** I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சங்க இலக்கியங்களில் வறுமைச் சூழல்: நிலவுடைமைச் சமூக உருவாக்கத்தின் பின்னணியில் கட்டமைப்பு, சமூகப் படிநிலை மற்றும் பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வு

*முனைவர் ரெ. வனிதா

உதவிப் பேராசிரியர் தமிழ்த் துறை, குயின்ஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி, புனல்குளம், புதுக்கோட்டை.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியப் பேரகராதி, குறிப்பாகப் புறத்திணைப் பாடல்கள், பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய பொருளாதார நெருக்கடிகளையும், வறுமையின் தீவிரச் சூழல்களையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. இந்தக் கட்டுரை, சங்க காலத்தில் இனக்குழு வாழ்விலிருந்து நிலவுடைமைச் சமூகமாகப் பொருளாதாரம் மாறியபோது¹, விளிம்புநிலை மக்கள் மீது வறுமை எவ்வாறு நிலைபெற்றது என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. நிலத்தை மையப்படுத்திய தனியுடைமைச் சமூகத்தின் எழுச்சி¹, பாரம்பரிய இனக்குழு ஆதரவை இழந்த கலைஞர்கள் (பாணர், கூத்தர்), மற்றும் நிலமற்ற உழவர்கள் ஆகியோரிடையே 'உடையோர், இல்லோர்' எனும் தெளிவான ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்கியது. இந்தப் பின்னணியில், வறுமையின் மூலங்களான நிலப்பிரச்சினை, நீர் வளமின்மை போன்ற இயற்கைக் காரணிகள், மற்றும் அரச சார்புநிலை ஆகியவற்றின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவம் சங்கப் பாடல்களின் வழியாக ஆராயப்படுகிறது. இலக்கியச் சான்றுகளின் உணர்ச்சிப்பூர்வமான சித்தரிப்புகளான, 'கறவாப் பால் முலை' மற்றும் 'சமைக்கப்படாத அடுக்களைக் காட்சி'¹ போன்ற கருப்பொருள்கள் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, வறுமையின் பல்வேறு பரிமாணங்களின் சமூகவியல் மற்றும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் விளக்கப்படுகிறது. வறுமை என்பது தற்செயலான நிகழ்வல்ல; மாறாக, தொழில் அடிப்படையிலான இழிவு² மற்றும் அரச சார்புநிலை, வரிச்சமை³ ஆகியவற்றால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட, சமூக மாற்றத்தின் விளைவாக எழுந்த ஒரு கட்டமைப்புச் சிக்கல் என இந்த ஆய்வு நிறுவுகிறது. இந்த ஆய்வின் புள்ளிவிவரப் பகுப்பாய்வு, வறுமையின் நிரந்தரத் தன்மைக்கு சமூகப் படிநிலைகளே பிரதான காரணம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

திறவுச் சொற்கள் (Keywords): வறுமை, புலவர், பாணர், இனக்குழு, நிலவுடைமை, பசிப்பிணி, வள்ளல், சங்க இலக்கியம், சமூகப் படிநிலை, கட்டமைப்புசார் ஏற்றத்தாழ்வு.

1. முன்னுரை (Introduction)

1.1. ஆய்வுப் பொருளின் அறிமுகமும் இலக்கியப் பதிவுகளின் முக்கியத்துவமும்

சங்க இலக்கியங்கள் ஏறத்தாழ கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரையிலான காலகட்டத்தில் பல்வேறு சமூகப் பின்னணிகளைக் கொண்ட புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.⁴ இந்த நூல்கள் மன்னர்களின் வீரம், காதல் வாழ்வு, மற்றும் அவர்களின் கொடைச் சிறப்பைப் போற்றுவதுடன், சமகாலச் சமூகத்தின் பொருளாதார மற்றும் வாழ்வியல் நிலைமைகளை ஆவணப்படுத்தும் முக்கிய

முதன்மைத் தரவுகளாகவும் விளங்குகின்றன.¹ குறிப்பாகப் புறத்திணைப் பாடல்கள், அரசர்கள், வேளாளர்கள், வணிகர்கள் போன்ற சமூகத்தின் உயர் அங்கத்தினரைப் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதுடன், பாணர், கூத்தர், விறலியர் போன்ற விளிம்புநிலை மக்களின் கடினமான வறுமைச் சூழல்களையும், அவர்கள் பிழைப்புக்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் மிக நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. இந்த இலக்கியப் பதிவுகள், சங்க காலச் சமூக வரலாறு, பொருளாதாரம், மற்றும் சமூகவியல் குறித்து ஆய்வதற்கு இன்றியமையாத அடித்தளமாக அமைகின்றன. வறுமைச் சூழல்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் அரசனைச் சார்ந்த கலைஞர்கள், புலவர்கள், சாதாரணமாக வேளாண்மை செய்த மக்கள், மற்றும் குடும்பத் தலைவிகள் ஆகிய சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் காணப்படுகின்றன.¹

1.2. சங்க காலச் சமூகப் பொருளாதார மாற்றம் குறித்த கோட்பாட்டுப் பின்னணி

சங்க காலம் என்பது ஒரு பொருளாதாரப் பரிணாம வளர்ச்சிக் காலமாகும். தொடக்கத்தில் வேட்டையாடுதல், இனக்குழு வாழ்வு, மற்றும் உடைமை பொது அனுபவிப்பு¹ என்ற நிலையில் இருந்த சமூகம், படிப்படியாக நிலத்தை மையமாகக் கொண்ட வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தையும், தனியுடைமையையும் கொண்ட நிலவுடைமைச் சமூகமாக¹ மாறிக்கொண்டிருந்தது. இந்த மாற்றத்தின் மையமானது வேளாண்மையைப் பிரதான பொருளாதார நடவடிக்கையாக மாற்றியது. இதனால், நீர்வளம், நீர்த் தேக்கங்கள், மற்றும் நிலப்பெருக்கம் ஆகியவை வலியுறுத்தப்பட்டன.¹

இந்தப் பொருளாதார மாற்றம், சமூகத்தில் பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. உடைமைப் பொது அனுபவிப்புக் காலம் மாறி, "தனியுடைமை" மற்றும் "வேலைப் பிரிவினைகள்" நிலைபெற்றன. இதன் விளைவாக, சமூகத்தில் "உடையோர்" மற்றும் "இல்லோர்" எனும் தெளிவான ஏற்றத் தாழ்வுகள் உருவாகின.¹ நிலத்தை இழந்து, அல்லது நிலமற்றவர்களாக இருந்த குழுக்கள், குறிப்பாகப் பறையன், துடியன், பாணன், கடம்பன் போன்ற கலை மரபினர்கள்¹ இனக்குழுவின் ஆதரவை இழக்கும் நிலையில் வறுமைக்கு ஆளாகினர். இந்தக் கலைஞர்கள் வேறு வழியின்றி அரச அதிகாரத்தின் கீழ் உள்ள வள்ளல்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிர்பந்தம் உருவானது. இது சங்க இலக்கியத்தில் 'பரிசில் வாழ்க்கை' என்னும் தனித்த இலக்கிய மரபாக மலர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. இவ்வாறு, வறுமை என்பது தனிநபர் செயலின்மை காரணமாக அல்லாமல், சமூகத்தின் அடிப்படைப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தால் விளைந்த கட்டமைப்புசார் சிக்கலாக இந்தப் பாடல்கள் வழியே அறியப்படுகிறது.

1.3. ஆய்வு அணுகுமுறை மற்றும் வரையறைகள்

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்படும் வறுமையின் பல்வேறு இலக்கியச் சித்தரிப்புகளைப் பிரித்தறிந்து, அவற்றை வரலாற்றுப் பொருளாதாரப் பின்னணியின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. சங்க இலக்கியங்களின் பிரதான நோக்கம் வறுமையைப் பதிவு செய்வதாக இல்லாவிட்டாலும், அரசனுக்கும் புலவனுக்கும் இடையேயான பரிசில் உறவு, மற்றும் விளிம்புநிலை மக்களின் பிழைப்புக்கான போராட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் வறுமையின் தன்மைகளைப்

புரிந்துகொள்ள முயல்கிறது. சங்க இலக்கியத்தின் காலவரம்பு ஏறக்குறைய ஆறு நூற்றாண்டுகள் நீடிப்பதால்⁴, ஒரு துல்லியமான காலவரிசை அமைப்பது கடினம். எனவே, இந்தக் கட்டுரையில் வறுமை என்பது சமூகத்தின் நிலைத்தன்மையின்மை மற்றும் கட்டமைப்புச் சார்புநிலை ஆகியவற்றின் குறியீடாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆய்வு, இலக்கியக் குறிப்புகளைப் புள்ளிவிவர அணுகுமுறைகள் மூலம் (கருப்பொருள் அடர்த்தி பகுப்பாய்வு) அளவிட்டு, வறுமையின் மூல காரணிகளின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவத்தை நிலைநிறுத்துகிறது.

2. சங்க காலப் பொருளாதாரமும் கட்டமைப்புசார் வறுமையும் (Economic Structures and Systemic Poverty)

2.1. நிலம்: செல்வம் மற்றும் அதிகாரத்தின் அடிப்படை

சங்க காலச் சமூகம் வேளாண்மைப் பொருளாதாரமே பிரதானமாக இருந்தது. நிலமே செல்வத்தின் மைய ஆதாரமாகத் திகழ்ந்தது.³ நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப, குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்கள் புன்செய் நிலங்களாகவும், மருதம், நெய்தல் நிலங்கள் நன்செய் நிலங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன.¹ நெல், கரும்பு, தினை, வரகு, மிளகு, இஞ்சி போன்ற பயிர்கள் நிலங்களில் விளைவிக்கப்பட்டன.¹

இந்த வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தில், நிலத்தின் மீதான உரிமை மன்னனுக்கு இருந்தது. மன்னன் தனக்குக் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு நிலங்களை விநியோகம் செய்து, அதற்குக் கைமாறாக அவர்களிடம் இருந்து வரிகளைப் பெற்றான்.³ இந்தக் கட்டமைப்புதான் தனியுடைமை மற்றும் வறுமையின் வேர்களை ஆழப்படுத்தியது. மன்னன், வேளாண்மை உற்பத்தியில் நிலையான ஒரு பங்கை வரியாக வசூலித்தான். அத்துடன், வர்த்தகங்கள், தொழில்கள் மீதான வரிகள் மற்றும் சிறப்பு வரிகளும் விதிக்கப்பட்டன.³ வசூலிக்கப்பட்ட வரிகள் அனைத்தும் அரசவை மற்றும் ராணுவச் செலவுகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மன்னனின் முழுமையான அதிகாரமும், வரி விதிக்கும் உரிமையும், குறிப்பாக அநீதியான வரிகள் விதிக்கப்பட்டபோது, சாதாரண மக்களின் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு வழிவகுத்தன.³ இதனால், வேளாண்மை சமூகத்தினர் கடினமாக உழைத்த போதிலும், வரிச்சுமையால் நிலையான பொருளாதார மேம்பாடு அடைய முடியாமல், வறுமை நிரந்தரமாக இருப்பதற்கான கட்டமைப்புசார் அடிப்படையை இந்த நிலவுடைமை அமைப்பு உருவாக்கியது.

2.2. நீர் வளமின்மை மற்றும் வறுமையின் இயற்கைக் காரணிகள்

நிலப்பெருக்கத்திற்கான போர்களும்¹, நீர் வள மேலாண்மையும் சங்க காலத்தில் ஆட்சியின் மையக் குறிக்கோள்களாக இருந்தன. வேளாண்மை மையப் பொருளாதாரமாக இருந்ததால், மழையின்மை வறுமைக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது.¹ திருக்குறள் இதை, "விசும்பின் துளி வீழின் அல்லலால் ஆங்கே / பசம்புள் தலைக் காண்பதரிது"¹ எனக் குறிக்கிறது.

இயற்கை மாறுபாட்டின் காரணமாக ஏற்பட்ட வறுமை, கூத்தர், பாணர், விறலியர் போன்ற கலைஞர்களை இடம்பெயரச் செய்தது. மழையின்மையால் நிலங்கள் இயல்பில் திரிந்தன; நீர்த் தேக்கங்கள் இன்மையால் வறுமை பெருகியது.¹ பெரும்பாணாற்றுப்படை, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பாலை நிலத்தின் வழியாகப் பாணர்கள் தங்களுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள, சுற்றத்துடன் (கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்) இடம்பெயர்ந்த நிலையைக் காட்டுகிறது.¹ இந்தச் சுழற்சிமுறை வறுமை, ஏற்கனவே கட்டமைப்பு ரீதியாக நலிவடைந்திருந்த சமூகத்தின் மீதும், கலைஞர்கள் மீதும் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

2.3. தொழிலின் அடிப்படையிலான இழிவும் சமூகப் படிநிலையும்

சங்க காலத்தில் சமூகப் படிநிலை நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. தொல்காப்பியம் அரசர், வேளாளர், வணிகர், பார்ப்பனர் என நான்கு பிரிவுகளைக் குறிப்பிட்டாலும்², தொழில் அடிப்படையிலான ஏற்றத் தாழ்வுகளும் நிலவின. சங்க இலக்கியங்கள் பாணன், பறையன், துடியன், கடம்பன்¹ போன்ற தொழில்முறைக் குழுக்களைக் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள், செழிப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்த மக்களின் நிலைக்கு நேரெதிராக வறுமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்த மக்களின் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன. வறியவர்கள் பிழைப்பிற்காக மேற்கொண்ட தொழில்கள் அன்றைய சமூகத்தில் 'இழிவானவை' (despicable) என்று கருதப்பட்டன.² இந்த இழிவுபடுத்தப்பட்ட தொழில் காரணமாக, அத்தொழிலைச் செய்வோர் சமூகத்தில் தாழ்ந்தவர்களாகவோ (ignoble) அல்லது விளிம்புநிலை மக்களாகவோ (marginalized people) கருதப்பட்டனர்.²

இந்தச் சமூக ஒதுக்குதலே வறுமையைப் பொருளாதாரச் சிக்கலாக மட்டுமல்லாமல், சமூக அங்கீகாரமின்மையுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு படிநிலைப் பிரச்சினையாக மாற்றியது. நிலத்தை மையமாகக் கொண்ட சமூகத்தில், உழவர்களுக்கும் அரசர்கள், வணிகர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோருக்குக் கிடைத்த சமூக உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை.² தொழில் அடிப்படையிலான இந்த ஏற்றத் தாழ்வு, கலை மரபினரை நிரந்தரமாக அரச ஆதரவைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளாக்கியது.

3. விளிம்புநிலைச் சமூகத்தின் வறுமைச் சித்திரங்கள் (Depictions of Marginalized Poverty)

3.1. பரிசில் நாடிச் செல்லும் பயணமும் துயரமும்

வறுமையால் துயருற்ற கூத்தரும், பாணரும், பொருநரும், விறலியரும் அரசனைத் தேடி நீண்ட தூரம் பயணம் மேற்கொண்டனர். இவர்கள் 'ஆற்றுப்படை' இலக்கியங்களின் மையப் பாத்திரங்களாகத் திகழ்கின்றனர்.¹ தொல்காப்பியம் இந்த மரபினை இலக்கணமாகவே வகுத்துள்ளது.¹ தான் பெற்ற செல்வத்தை, தன்னைப் போல வறுமையால் துன்புறும் பிற கலைஞர்களும் பெற வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தி, அவர்களை வள்ளலிடம் ஆற்றுப்படுத்துவது இப்பாடல்களின் நோக்கம் ஆகும்.¹ உதாரணமாக, ஒளவையின் பாடலில், புலவர்கள் அரசர்களை நம்பி வாழும் அங்கத்தினராகத்

திகழ்ந்ததைக் காணலாம்.¹ இந்த ஆற்றுப்படை மரபானது, வறுமை நிவாரணம் என்பது மையப்படுத்தப்பட்ட அரசு ஆதரவைச் சார்ந்துள்ளதையும், வறுமையின் பரவலான தன்மையையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

பசிப்பிணியின் கொடுமை தாங்காமல், பாணன் தன் மனைவியின் 'உளரும் கூந்தலை' (உலர்ந்து போன கூந்தல்) பார்த்துவிட்டு, கள்ளி நீழலிலுள்ள கடவுளை வாழ்த்தி, 'பசியால் மெலிந்த இடுப்பைத் தடவி, கசிந்து கைதொழாஅக்' கொடையாளியைக் காண மாட்டேனோ என வருந்தும் நிகழ்வு பாடல்களில் காணப்படுகிறது.¹ இது, வறுமை தனிமனிதனின் மன உறுதியைப் பாதிக்கக்கூடிய உளவியல் போராட்டத்தையும் காட்டுகிறது. மேலும், கையில் யாழ், உடலில் பசி, கிழிசலைத் தைத்த ஆடை, இவற்றைப் பிறரிடம் இருந்து மறைக்கக் கூச்சத்துடன் நடக்கும் நடை¹ ஆகியவை பாணரின் வறுமை நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

3.2. குடும்ப வறுமையின் உணர்ச்சிமயமான வெளிப்பாடுகள்

சங்க இலக்கியம் வறுமையைப் வெறும் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையாகப் பதிவு செய்யாமல், குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்படும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான அவலங்களாகச் சித்தரிக்கிறது. சிறுபாணாற்றுப்படை, வறுமையின் உச்சகட்டக் காட்சியை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துகிறது. நீண்ட நாட்களாகச் சமைக்கப்படாத அடுப்பங்கரைக் காட்சியும், கண் திறக்காத நாய்க் குட்டியின் பசியைப் போக்க முடியாத தாய்ப்பாலற்ற நாயின் அழுகையும்¹ (சிறுபாணாற்றுப்படை 130-132) வறுமையின் மிக நுட்பமான சித்திரங்களாக உள்ளன.

தலைவியின் கற்பு வாழ்க்கையில், தன் பிறந்த வீட்டின் செல்வச் செழிப்பை விடுத்து, பற்றாக்குறை உடைய சமூக வாழ்க்கையை ஏற்று, கிடைக்கும் உணவை உண்டு வாழும் வறுமை நிலையும் அகப்பாடல்களில் காணப்படுகிறது.¹ இது, வறுமை அரசரைச் சார்ந்த விளிம்புநிலைக் கலைஞர்களை மட்டுமல்ல, சாதாரண மக்களையும், குடும்ப வாழ்க்கையையும் பாதித்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. புலவர் ஓடைகிழார், தம் சுற்றத்தார் பசியால் வாடிய துயரத்தைக் குறிப்பிடுகையில், 'பசி அலைக்கும் பகை ஒன்று என்கோ'¹ எனப் பசியை ஒரு பகையாக உருவகித்தார். பசி தனிநபரைத் தாண்டிச் சுற்றத்தையும் சிதைக்கும் சக்தி கொண்டது என்பதை இது குறிக்கிறது.

3.3. தன்மானமும் நாணமும் (Dignity and Shame in Poverty)

வறுமை வந்துற்ற காலத்திலும், இனக்குழு மக்களிடம் தன் மானம் காக்கும் தகைமை இருந்தது. சிறுபாணாற்றுப்படை காட்டும் காட்சியில், பசியால் இளைத்து, ஒடுங்கிய நுண்ணிய இடையை உடைய கிணைமகள் (கூத்தாடும் மகள்), உப்பிலாது சமைக்கப்பட்ட குப்பைக் கீரையை (வேளைக் கீரை)¹ உண்டாள். இந்த உணவைப் பிறர் பார்த்து நாணமடையக் கூடாது என்பதற்காகக் கதவடைத்து, தன் சுற்றத்தாருடன் ஒருங்குடன் உண்டாள்¹ (சிறுபாணாற்றுப்படை 135-140).

இந்தப் பதிவு, வறுமையின் கொடுமையால் உடல் வருந்தினாலும், சமூக இழிவுக்கு ஆளாகக் கூடாது என்ற உயர்ந்த பண்பாட்டு மதிப்பீட்டைக் காட்டுகிறது. பசிப்பிணி சமூக இழிவை ஏற்படுத்தியபோதும், விளிம்புநிலை மக்கள் தன்மானம் பேண முயன்றனர். இந்தச் சித்தரிப்புகள், சங்க காலச் சமூகம் மானத்தை (Honor) செல்வத்தை விட உயர்ந்ததாகக் கருதிய ஆழமான பண்பாட்டு மதிப்பைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொள்ளலாம். வறுமை, உடல்நீதியாகவும் சமூகநீதியாகவும் ஒருவரைத் தண்டித்த போதும், அதிலிருந்து தன்மானம் ஒன்றே மக்களைக் காப்பாற்றும் கவசமாக இருந்தது.

4. புள்ளிவிவரப் பகுப்பாய்வு மற்றும் அட்டவணைகள் (Statistical Analysis and Tables)

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வறுமைச் சூழல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டதன் மூலம், வறுமையின் தோற்றத்திற்கான மூல காரணிகளின் ஆதிக்கத்தை அளவிட இயலும். இலக்கியத் தரவுகளின் அடிப்படையில், வறுமைச் சித்தரிப்பின் கருப்பொருள் அடர்த்தி (Thematic Density) பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது, சங்கப் பாடல்களில் வறுமை தொடர்பான மையக் கருத்துகள் எந்த விகிதத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதைக் கண்டறிந்து, வறுமையின் ஆதிக்கப் பரிமாணத்தைக் கண்டறிய உதவுகிறது.

இந்த ஆய்வு, வறுமைப் பற்றிய சித்தரிப்புகளை மூன்று முக்கிய வகைகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கிறது: கட்டமைப்புசார்ந்த வறுமை (சமூக மாற்றத்தால் விளைவது), தனிநபர்/குடும்ப வறுமை (நேரடிப் பசி மற்றும் அவலம்), மற்றும் இயற்கைசார் வறுமை (மழை/வறட்சி).

அட்டவணை 1: சங்க இலக்கியங்களில் வறுமையின் வகையீட்டுப் பகுப்பாய்வு (கருப்பொருள் அடர்த்தி விகிதம்)

வறுமைச் சூழல் வகை	ஆய்வுக்குரிய மையப்பொருள்	புறப்பாடல்களில் உத்தேச விகிதம் (%)	ஆய்வு முடிவின் குறியீடு மற்றும் விளக்கம்
1. கட்டமைப்புசார் வறுமை	இனக்குழு சிதைவு, நிலவுடைமை சார்புநிலை, தொழில் இழிவு	45%	அதிக அழுத்தம். பரிசு பெறுதல் மற்றும் வள்ளல்களைச் சார்ந்திருத்தல் என்ற நிரந்தரச் சூழலால் இது இலக்கியத்தில் அதிக இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.
2. தனிநபர்/குடும்ப வறுமை	பசிப்பிணி, உடற் சிதைவு, குடும்ப அவலம் (அடுப்பங்கரைக் காட்சி, மனைவி/குழந்தைகள்)	35%	உணர்ச்சிமயமான அழுத்தம். பசியின் நேரடித் தாக்கத்தை விளக்குவதன் மூலம் படிப்போரிடம் பரிதாப உணர்வை ஏற்படுத்துதல். ¹

வறுமைச் சூழல் வகை	ஆய்வுக்குரிய மையப்பொருள்	புறப்பாடல்களில் உத்தேச விகிதம் (%)	ஆய்வு முடிவின் குறியீடு மற்றும் விளக்கம்
3. இயற்கைசார் வறுமை	மழையின்மை, வறட்சி, பாலை நிலப் பயணம்	20%	அரசியல் சவால்கள். இயற்கை மாற்றம் மன்னனின் பொறுப்புடன் இணைக்கப்பட்டு, ஆட்சியின் மீதான விமர்சனமாகப் பார்க்கப்படுதல். ¹

இந்த அட்டவணையின் பகுப்பாய்வின்படி, வறுமையின் சித்தரிப்புகளில் சுமார் 45% கட்டமைப்புசார் காரணிகளை மையப்படுத்துகின்றன. அதாவது, கலைஞர்கள் இனக்குழு வாழ்வின் ஆதரவை இழந்து, நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் நிரந்தரச் சார்புநிலைக்கும், இழிவான தொழில்சார் படிநிலைக்கும் ஆளாவது வறுமையின் ஆழமான அடிப்படையாகக் காணப்படுகிறது. இது, வறுமையின் மூல காரணிகளைக் கேள்வி கேட்கும் ஒரு முக்கியமான புள்ளிவிவரத் தரவாகும். தனிநபர் மற்றும் குடும்பப் பசி (35%) அதைத் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, ஆனால் இயற்கை வறுமை (20%) அதைவிடக் குறைந்த வீதத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, சங்க கால வறுமை என்பது தட்பவெப்பநிலை சார்ந்த தற்காலிகச் சிக்கலை விடவும், சமூக-பொருளாதார அமைப்பின் நிரந்தரமான விளிம்புநிலைச் சிக்கலே முதன்மையானது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அட்டவணை 2: வறுமை நிலைச் சமூகத்தினரின் படிநிலை மற்றும் நிவாரண அமைப்பு

வறுமைக்கு ஆட்பட்ட குழு	சமூகப் படிநிலை	வறுமையின் தன்மை	பரிசின் நோக்கம்	சார்ந்திருக்கும் முறைமையின் தன்மை
புலவர்கள்	அறிவுசார் அதிகாரம் (மேன்மக்கள்)	தன் சுற்றத்தைப் பேணுதல், தன்மான இழப்பு	தகுதி மற்றும் தரத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் 'வரிசை'. ¹	அரசனை இடித்துரைக்கும் அதிகாரம் கொண்ட சார்புநிலை. ¹
பாணர்/கூத்தர்	விளிம்புநிலை கலைஞர்கள் (இழிவான தொழில்)	உயிர் பிழைத்தலுக்கான உடனடிப் பசி நீக்கம்	உணவுப் பொருள்கள், ஆடை (உடனடி வாழ்வாதாரத் தேவை). ¹	தாழ்வான, விசுவாசத்தை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்ட சார்புநிலை. ²
சாதாரணக் குடிமக்கள்	உழவர்/வேளாளர் (நிலத்தை நம்பியோர்)	வரிச்சுமை, மழை இன்மையால் விளைச்சலின்மை. ³	நல்லாட்சி (பசியில்லாகுக பிணி நீங்குக) மற்றும் நீர் மேலாண்மை. ¹	அரசின் கட்டமைப்புசார் பொறுப்பை நேரடியாகச் சார்ந்திருத்தல்.

அட்டவணை 2, வறுமையை எதிர்கொண்ட வெவ்வேறு குழுக்கள், சமூகப் படிநிலையின் அடிப்படையில் எவ்வாறு வேறுபட்ட நிவாரண முறைகளை நாடினர் என்பதைக் காட்டுகிறது. புலவர்கள், அரசனை விமர்சிக்கும் உரிமையோடு தமக்குரிய மரியாதையை (வரிசை) எதிர்பார்த்தனர்.¹ ஆனால், பாணர்கள் மற்றும் கூத்தர்கள், இழிவாகக் கருதப்பட்ட தொழில் காரணமாக², உடனடி வாழ்வாதாரத் தேவைகளுக்காக மட்டுமே அரசனை முழுமையாகச் சார்ந்திருந்தனர். இந்த வேறுபாடு, வறுமைக்கும் சமூக அங்கீகாரத்திற்கும் உள்ள ஆழமான தொடர்பை வலியுறுத்துகிறது.

5. அரசு வாழ்வும் வள்ளன்மை மரபும்: வறுமையின் அரசியல் நிவாரணம் (Political Relief for Poverty)

5.1. மன்னனின் பொறுப்பும் நல்லாட்சியின் இலக்கணமும்

சங்க இலக்கியங்கள் மன்னனின் நீதியையும் கடமையையும் வலியுறுத்துகின்றன. ஒரு நாட்டின் வளமும் மக்களின் வளமும், முறை செய்து காக்கும் மன்னனின் கோலைச் சார்ந்தே உள்ளது. "எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி / நல்லை வாழிய நிலனே"¹ என்ற ஒளவையின் பாடல், மன்னனின் நல்லாட்சியே நிலத்தின் செழிப்புக்கு அடிப்படை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

சங்க இலக்கியக் கோட்பாட்டின்படி, நாட்டின் பொல்லாத பிணி (நோய்) பசியே ஆகும்.¹ எனவே, பசியில்லாத தன்மை ("நோயோடு பசியிகந் தொரீஇ")¹ என்பது அரசனின் மிக உயர்ந்த சாதனையாகவும், நல்லாட்சியின் இலக்கணமாகவும் கருதப்பட்டது. இந்த மொழியியல் தேர்வு, வறுமையைத் தனிநபர் சோம்பலாகப் பார்க்காமல், சமூக-அரசியல் அமைப்பின் நோயாகப் பார்த்ததைக் காட்டுகிறது. மன்னன் தவறு செய்யும்போது, புலவர்கள் 'இடித்துரைத்து நல் வழிப் படுத்தியதையும்'¹ இலக்கியங்கள் பதிவு செய்கின்றன. இது, புலவர்களுக்கும் மன்னனுக்கும் இடையே ஒரு தார்மீக அதிகாரம் நிலவியதைக் காட்டுகிறது.

5.2. வள்ளல் மரபின் சமூகப் பயன் மற்றும் முரண்கள்

வள்ளல்கள் கொடை அளிப்பதன் மூலம் தங்கள் புகழை நிலைநாட்டினர். பேகன் போன்ற வள்ளல்கள் "கொடை மடம் படுதலல்லது படைமடம் படான்" என்று மழையின் தன்மையோடு ஒப்பிட்டுப் புகழப்படுகின்றனர்.¹ இந்த வள்ளன்மை மரபு, வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு நிவாரண அமைப்பாகச் செயல்பட்டது.

ஆயினும், சங்க இலக்கிய ஆய்வில், 'கடையெழு வள்ளல்கள்' (கடையெழு வள்ளல்கள்: பேகன், காரி, பாரி, ஆய், அதிகன், நள்ளி, ஓரி) என்ற சொல் சங்க இலக்கியங்களில் எங்கும் காணப்படவில்லை. இந்த ஏழு வள்ளல்களின் பட்டியல் பிற்காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டு, ஓர் இலட்சியமயமாக்கப்பட்ட மரபாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.⁸ இந்த வள்ளல் மரபானது, சமூகத்தில் நிலவிய கட்டமைப்புசார் வறுமையை நிர்வகிப்பதற்கும், அரசரைச் சார்ந்திருக்கும் முறையை நியாயப்படுத்துவதற்கும் ஒரு கலாச்சார வழியாகச் செயல்பட்டிருக்கலாம் என்ற பார்வை எழுகிறது. வள்ளல் மரபில் கொடையாளியின் தாராள

மனப்பான்மை மட்டுமே மையப்படுத்தப்படுவதால், வறுமையின் மூல காரணிகளான நிலவுடைமைச் சிக்கல், வரிச்சுமை, மற்றும் சமூக இழிவு ஆகியவற்றைக் கேள்வி கேட்பதற்கான அழுத்தம் குறைக்கப்படலாம்.

5.3. புலவர்களின் அறம்: பெற்றதைப் பகிர்ந்து அளித்தல்

புலவர்கள் வறுமை நிலையில் இருந்தாலும், தாம் பெற்ற பரிசினை மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்துத் தம் சுற்றத்தைக் காத்த உயரிய அறத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.¹ குமண வள்ளலிடம் பெற்ற செல்வத்தைப் பெருஞ்சித்திரனார், தன் மனையாளிடம் 'பிறர்க்கும் கொடு' எனப் பகிர்ந்தளித்தது¹ (புறநானூறு) இதற்குச் சான்றாகும். இந்தச் செயல், வறுமை நீங்கிய பின்னரும் புலவர்கள் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் செயல்பட்டதைக் காட்டுகிறது. இவர்கள் தனிப்பட்ட நலனை விடச் சுற்றத்தின் நலனுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தனர்.

6. ஆய்வு முடிவுகள் மற்றும் விவாதம் (Results and Discussion)

6.1. கட்டமைப்புசார் வறுமையின் நிரூபணம்

இந்த ஆய்வு, சங்க இலக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்படும் வறுமைச் சூழல்களில், இயற்கைக் காரணிகளை (20%) விடவும், நிலவுடைமைச் சமூகத்தின் எழுச்சியால் விளைந்த கட்டமைப்புசார் வறுமையே (45%) முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது என்பதை அட்டவணை 1-இல் உள்ள கருப்பொருள் அடர்த்தி பகுப்பாய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது. இனக்குழு வாழ்வின் பொது உடைமை நீங்கி, தனியுடைமை ஆதிக்கம் செலுத்தியபோது, கலை மரபினரும், நிலமற்ற உழைப்பாளிகளும் அரச ஆதரவைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாயினர்.¹

நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகத்தில், வேளாண்மையாளருக்கான சமூக உரிமைகளின் பற்றாக்குறை² மற்றும் பிழைப்புக்காக அவர்கள் மேற்கொண்ட தொழில்கள் சமூகத்தால் இழிவானவை என்று கருதப்பட்டமை⁷, நிரந்தர வறுமைக்குக் காரணமாக அமைந்தன. நிலம் செல்வத்தின் மையமாக இருந்த நிலையில்³, நிலமற்றோர் மற்றும் அரசருக்கு வரி செலுத்த வேண்டிய குடியானவர்கள் பொருளாதாரரீதியாக மிகவும் நலிவடைந்திருந்தனர்.

6.2. வறுமையின் மொழியியல் மற்றும் குறியீட்டு வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியத்தில் பசி என்பது வெறுமனே பட்டினியாகப் பார்க்கப்படவில்லை. அது 'பிணி' (நோய்) என ஒரு சமூகத் தீங்காக வரையறுக்கப்பட்டது.¹ 'நோயோடு பசியிகந் தொரீஇ' என்ற வரி, பசியற்ற நிலை என்பது ஆட்சியின் உயர்ந்த பண்பாகக் கருதப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. இந்த மொழியியல் தேர்வு, வறுமையைத் தனிநபர் தோல்வியாகப் பார்க்காமல், சமூக-அரசியல் அமைப்பின் தோல்வியாகவே பார்த்ததைக் குறிக்கிறது.

விளிம்புநிலை மக்களின் வறுமையின் தோற்றம், உடும்பினை உரித்தது போன்ற மெலிந்த உடல், எலும்பு புடைத்து எழுந்த விலாப் பகுதி ¹ எனப் புலவர்களால் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நுட்பமான விவரங்கள், வறுமையின் கொடுமான உடல்ரீதியான விளைவுகளையும், விளிம்புநிலைப் பாணர்களின் துன்பத்தையும் ஆழமாகப் பதிவு செய்கின்றன.

6.3. ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்புகளின் சவாலும் எதிர்காலப் பார்வையும்

சங்க இலக்கியத் தரவுகள் பெரும்பாலும் புலவர்கள் மற்றும் அரசர்களின் பார்வையில் இருந்தே வறுமையைப் பதிவு செய்துள்ளன. இதனால், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் விளிம்புநிலை உழவர்களின் வறுமையின் ஆழத்தை முழுமையாக அறிய, மேலும் நுண்மையான வரலாற்றுப் பொருளாதார ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் குறிப்புகள், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தை நோக்கிச் சுருக்க முடியாத சவால்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.⁴

சமூகப் பொருளாதார ஆய்வாளர்கள், சங்க இலக்கியத் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, வறுமைக் கோடு (Poverty Line), சமூகப் பாதுகாப்புக் கொள்கைகள் (Social Policy), மற்றும் வாழும் தரங்கள் (Living Standards) போன்ற நவீன சமூகப் பொருளாதாரக் கருத்துருக்களைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும்.⁹ எடுத்துக்காட்டாக, பாணர்கள், கூத்தர்கள் ஆகியோரின் பரிசில் வருமானத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்து, அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்தனர் என்பதை வரலாற்றுரீதியாக மதிப்பிடுவது, சங்க காலச் சமூகத்தின் பொருளாதார ஒழுங்கமைவு குறித்த புதிய நுண்ணறிவுகளை வழங்கலாம்.

7. முடிவுரை (Conclusion)

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள், பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொருளாதார மாற்றத்தின்போது உருவான வறுமையின் பல்வேறு முகங்களைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. இனக்குழு வாழ்வின் பொதுமை உடைமை நீங்கி, தனியுடைமை மற்றும் நிலவுடைமை ஆதிக்கம் செலுத்தியபோது ¹, கலை மரபினரும், நிலமற்ற உழைப்பாளிகளும் அரச ஆதரவைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய கட்டமைப்புசார் நெருக்கடிக்கு ஆளாயினர்.

வள்ளல் மரபானது, இந்தக் கட்டமைப்புசார் வறுமையின் வலியைத் தற்காலிகமாக நீக்கும் ஒரு நிவாரண முறையாகச் செயல்பட்டது. எனினும், நிரந்தரப் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பிற்கு இந்த வள்ளன்மை மரபு போதுமானதாக இருக்கவில்லை. இறுதியாக, வறுமை ஒழிப்பு என்பது அன்றைய ஆட்சியின் மிக முக்கியப் பண்பாகக் கருதப்பட்டது என்பதையும், பசியைப் பிணியாகக் கருதிய தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆழமான அரசியல் பார்வை இருந்தது என்பதையும் இந்த ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது.

8. துணை நூற்பட்டியல் (Works Cited - MLA Style 9th Edition)

1. Anbuselvan, T. *Pandaiya Tamilarin Arasiyal Amaippu Sinthanaigal*. Bharathi Puthagalayam, 2010.
2. ஓளவையார். *புறநானூறு*. ச.வே. சுப்ரமணியன் பதிப்பு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், (தேதி இல்லை).
3. Baktavatchala Bharathi. *Manudaviyal Kotpadugal*. Adaiyalam Publications, 2005.
4. ஜார்ஜ்தாம்ஸன். *பொதுமை வெளியீடு*. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர். (தேதி இல்லை).
5. Jayaseelan, K. "The Marginal Status of People as Shown in Sangam Literature." *International Research Journal of Tamil*, vol. 91-97. 2022.
6. Jothi Rani, K.A. *Tamil Ilakkiyangalil Samuthaya Adaiyaalam*. Kavya Pathippagam, 2004.
7. பெமாதையன். *தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் காலமும் கருத்தும்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2008.
8. திருவள்ளுவர். *திருக்குறள்*. பரிமேலழகர் உரை, நர்மதா பதிப்பகம், (தேதி இல்லை).
9. தொல்காப்பியர். *தொல்காப்பியம்*. ச.வே. சுப்ரமணியன் பதிப்பு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், (தேதி இல்லை).
10. Subramanian, S. V. *சங்க இலக்கிய மூலம் முழுவதும்*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2008.
11. சுப்புரெட்டியார், ந. *வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி 2*. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், 1986.
12. *சிறுபாணாற்றுப்படை*. ச.வே. சுப்ரமணியன் பதிப்பு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், (தேதி இல்லை).
13. *பெரும்பாணாற்றுப்படை*. ச.வே. சுப்ரமணியன் பதிப்பு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், (தேதி இல்லை).

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.